

hans tidligere offentlige Udtalelser maatte være en Hindring for, at han kunde beklæde en saa ansvarsfuld Stilling som at lede Uddannelsen af de unge Lærere til Børneopdragere i den danske, kristne Folkeskole. Den daværende Minister tog imidlertid intet Hensyn dertil, og trods de givne Advarsler ansattes Dr. Larsen som Forstander. Tiden har nu til fulde bevist, at det var et stort Fejlgreb, Ministeriet begik ved denne Udnævnelse, og Resultatet er kommet hurtigere, end man havde kunnet vente. Jeg skal anføre nogle Eksempler herpaa.

For det første er Elevtallet dalet meget betydeligt. Den før saa bekendte Lærestanstalt med store Klasser af unge Mænd er snart affolket. Da denne stærke Afgang af mandlige Elever viste sig som en uhyggelig Virkelighed, foretog den daværende Undervisningsminister den Forandring, at Seminariet, der hidtil havde været et Mandseminarium, ogsaa optog kvindelige Elever. Hvis dette ikke var sket, vilde Seminariet praktisk talt snart have været tomt. I Aaret 1918 og i 1919 dimitteredes 17 Elever, i 1920 16 og i 1921 kun 5 Elever, samtidig med at der fra de andre Statsseminarier dimitteredes ca. 30 Elever i de nævnte Aar. Til Optagelsesprøven i Aar meldte sig 2 Mænd og 4 Kvinder, der alle blev optaget, og endvidere optoges 4 Elever uden Prøve, saa 1ste Klasse paa Seminariet nu har 10 Elever. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at til Jonstrup Statsseminarium blev der anmeldt 34 Elever, hvoraf 30 optoges, og til Nørre Nissum Seminarium, der er et privat Seminarium, anmeldtes omkring 40 Elever. Naar der nu til Skaarup anmeldtes 2 Mænd og 4 Kvinder til Optagelsesprøven, og de alle optoges, er allerede dette meget betænkeligt. Ved de andre Seminarier melder der sig nemlig saa mange, at der foretages en Sortering, men dette kunde ikke ske for Skaarups Vedkommende, da Klassen saa muligvis slet ingen Elever havde faaet.

For det andet er Ekskensresultaterne meget ringe og under det Lavmaal, der maas anses for forsvarligt. I 1920 dimitteredes som nævnt 16 Elever, og af disse fik ikke mindre end 5 den allerlaveste Gennemsnitskarakter, der gives, nemlig „Godt“, og 4 fik „Godt +“. Dette hænger formentlig sammen med, at en Sortering af dem, der melder sig, ikke har kunnet finde Sted. Slige Ekskenskarakterer har man ikke været vant til at se paa noget Statsseminarium og for øvrigt heller ikke paa de

private Seminarier, som altid har evnet fuldt ud at staa paa Højde med Statens.

For det tredje — og dette er maaske det mest betænkelige ved hele Ledelsen — synes den indre Tone, Forholdet mellem Forstander og Elever, at være ret mærkelig. I den sidste Aarsberetning, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse et ganske kort Brudstykke af, fortæller Forstanderen selv følgende om „Udviklingen i Seminariets Liv“:

„Lærerraadet vedtog i Fjor ikke at opflytte en Elev, der havde bestaaet 1ste Del af Lærereksamen, i 3die Klasse. Afgørelsen vakte stærk Bevægelse blandt alle Seminariets Elever, og 2den Klasse mødte samlet hos Forstanderen, og der udspandt sig en Forhandling om Sagen. Aldrig skal jeg som Forstander glemme denne Forhandling. Den førtes fra Elevernes Side med tilbagestrængt Indignation, med en aabent udtalt Paastand om, at Afgørelsen var en Uret, alle Argumenter blev bragt i Marken i en fast, klar og energisk Form. Ikke et Ord var overflødigt, intet Ord var over Grænsen. Ikke et Øjeblik tvivlede jeg om, at der med Elever af den Støbning vilde naas en Forstaaelse, end ikke, da en foreløbig Aftale var truffet, og Ordføreren, idet Eleverne rejste sig for at gaa, udtalte: „Vi skylder Dr. Larsen at sige, at hvis Sagen ikke kommer i Orden for vor Kammerat, saa er hele 2den Klasse betænkt paa at gaa.“ Hvorledes den kom i Orden uden Misstemning, uden Brud paa Seminariets Autoritet, naturligt og ligetil, hører ikke herhen, men jeg vil med Stolthed og Glæde mindes denne Forhandling.“ Det er altsaa Forstanderen og ikke en af Eleverne, der fortæller dette, og det synes jo rigtignok at tyde paa, at Forstanderen neppe er Pladsen voksen; han synes neppe at have saa megen Mynighed som Eleverne. Udgiften til Driften af Skaarup Seminarium er ifølge Statsregnskabet 76 000 Kr., væsentlig det samme som for de andre Statsseminariers Vedkommende, naar undtages de to sønderjydske Seminarier i Tønder og Haderslev, der ganske naturligt har krævet større Beløb i det sidste Aar. Det bliver kostbare Elever, der udgaar fra Skaarup Seminarium, og dobbelt kostbare, da Kvaliteten synes at være meget ringe.

Naar jeg har draget dette Forhold frem her, er det ikke for at rette nogen Bebrejdelse mod den nuværende højtærede Undervisningsminister. Dr. Larsen er jo ansat paa et tidligere Tidspunkt, og det